

4de zondag van Pasen, jaar A.

Hand. 2, 14a. 36-41; 1 Petr. 2,20b-25; Joh.10,1-10

Broeders en zusters, in de verschijningsverhalen van de evangeliën rijst meer dan eens het probleem van de herkenning van Jezus. De verrezen Jezus wordt niet meteen herkend door mensen die voor zijn dood zeer betrouwbaar met Hem waren omgegaan. Zij moeten eerst wennen aan de nieuwe manier, waarop de verrezen Heer voortaan in hun midden zal zijn.

De leerlingen van Emmaüs herkenden Jezus aan het breken van het brood. In de evangelie-lezing van vandaag horen wij, dat de schapen hun herder herkennen aan zijn stem. Nu is het 10de hoofdstuk van Johannes geen paasverhaal in de strikte zin. Maar eigenlijk zou je heel het Johannesevangelie een diepgaande bezinning op het paasmysterie kunnen noemen, en in het liturgische kader van deze zondag wordt het verhaal van de goede herder ons in ieder geval als een paasverhaal gepresenteerd. De christenen kunnen dus de blijvend aanwezige Jezus herkennen aan zijn STEM.

Dat God zich op de eerste plaats als een 'stem' laat ervaren, daarvan is de bijbelse overlevering diep doordrongen. *Gij hebt toen wel zijn woorden gehoord, maar geen gestalte gezien. Er was alleen maar een stem*, aldus het boek Deuteronomium over de Sinai-ervaring van Israël (Deut. 4,12). Mozes heeft in de noodschreeuw van zijn slavenbroeders de stem van God zelf herkend: *Ga naar Farao; jij moet mijn volk, de Israëlieten, uit Egypte leiden* (Ex. 3,10). Hij ervaaarde die stem als een dringende oproep in zijn geweten, een oproep die hij persoonlijk moest beantwoorden. Suggestief is de mysterieuze diepte van deze ervaring in beeld gebracht in de scene met het brandende braambos, waar Mozes de stem van JHWH vanuit het vuur tot hem hoort spreken. Vanaf de eerste bladzijden van de Bijbel komt die stem ter sprake. *Mens, waar ben je?* hoort Adam; *Mens, waar is je broer?* hoort Kaïn. En Abraham: *Trek weg uit je land, je stam en je vaderhuis; en ga naar het land dat Ik je tonen zal* (Gen. 3,9; 4,9; 12,1).

De leerlingen hebben de stem van God herkend in Jezus. Hij is zelf Gods vleesgeworden WOORD, schrijft Johannes in de proloog van zijn evangelie. Jezus heeft die stem van God vertolkt in heel zijn leven, zoals toen Hij op het kruis hing: *Als Hij gescholden werd, schold Hij niet terug. Als men Hem leed aanded, uitte Hij geen dreigementen* hoorden we in de tweede lezing (1 Petr.2,23). Dit stilzwijgen was zeer welsprekend; de honderdman onder het kruis bij voorbeeld herkende daarin de stem van de herder, die zijn leven geeft voor zijn schapen: *Deze mens was waarlijk een rechtvaardige* (Lc. 23, 47). Na Jezus' dood hebben de leerlingen zijn stem nog steeds gehoord: ze gaf hun de kracht om te getuigen - hoor de toespraak van Petrus in de eerste lezing.

Die stem kunnen wij nog herkennen. Ze is te horen, in ons hart en in onze wereld. Ze stelt ons voor onze verantwoordelijkheid. Ze roept ons op tot gerechtigheid, met de geweldloze kracht van de liefde-tot-het-uiteerste. Ze wijst ons de weg naar het leven-in-overvloed, zegt ons vandaag het evangelie.

Hoe is de stem van Jezus te verstaan, vandaag de dag?

Men neme bij voorbeeld de krant. Men leze de krant en sluit de ogen:

Hoor, met gesloten ogen, het gejammer van de vluchtelingen uit Bosnië. Hoor, met gesloten ogen, het huilen van de anonieme mensen achter de rouwadvertenties, achter de dodelijke ongelukken, achter de natuurrampen, achter de gevolgen van drugsgebruik, seksuele mishandelingen en zoveel meer. Hoor, met gesloten ogen, het zwijgen van hongerend Africa, het zwijgen van moeders en kinderen, in de camera's kijkend met grote vermoeide ogen. Hoor, met gesloten ogen, het zwijgen van de laagst betaalden, hier in ons eigen midden, de wanhoop van de daklozen en de paria's van onze maatschappij, van de zieken, de handycapten, de werklozen en zovelen meer.

Wat moeten wij doen?

Het is vandaag roepingenzondag: dat wil op eerste plaats zeggen: wie is nog bereid zijn leven te geven aan de Heer, als priester, als pastoraal werker of werkster, als religieus, om zo antwoord te geven op de roepstem van de Heer, zoals Mozes, zoals Abraham, zoals de leerlingen, zoals zovelen in de loop van de 2000 jaar oude geschiedenis van de kerk. Je helemaal geven aan de Heer: stem van de Heer worden voor de mensen om je heen en verder af, metterdaad stemgeven voor de anderen maar ook namens de anderen. Je kunt ook stemgeven door in je leven van iedere dag Gods stem de ruimte te geven: de oblaten van onze Abdij doen dat bij voorbeeld, door uitdrukkelijk te beloven dat zij iedere dag evangelisch willen leven en als leidraad hebben zij daarbij de richtlijnen die S.Benedictus in zijn regel voor monniken gaf. Zo zijn er nog vele andere mogelijkheden.

De oproep van vandaag is op de eerste plaats: Luister naar de stem van God in je hart en wees niet bang als hij iets radicaals vraagt, priester, monnik, of een andere volledige toewijding aan de Heer en zijn kerk en de mensen. Hij vraagt dan misschien veel, maar Hij geeft nog veel meer.

Broeders en zusters, bidden wij vandaag met veel aandrang dat er zich opnieuw mensen beschikbaar stellen opdat paasboodschap van Jezus blijft klinken, opdat de mensen, overal ter wereld, maar ook hier vlakbij, de stem van God kunnen blijven horen.

Voorbeden:

- God, wij roepen U, die ons geroepen hebt om beeld van U te zijn,
als man en vrouw, als sterveling tegenover de Onsterfelijke, luister , o God naar ons bidden.

1. Wij roepen U voor alle hooggeplaatsten, voor hen die moeten kiezen of delen
en beslissen,
voor kerkleiders en regeerders, die moeten onderscheiden
tussen recht en slecht, tussen goed en kwaad, tussen heil en onheil -
voor hen bidden wij:

2. Wij roepen U voor mensen in verantwoordelijke functies, -
voor rechters, bewakers en advocaten die het recht in handen hebben om het te dienen, dat zij het
beseffen, -
voor hen die de economie dienen en er afhankelijk van zijn,
werkgevers en werknemers, dat het tij hun meezit, dat zij tegenslagen aankunnen -
voor hen bidden wij:

3. Wij roepen U voor alle voorgangers, alle voorzangers,
voor priesters, predikanten, diakenen, voor allen die pastoraal werk doen,
gewijd en vooral toegewijd, als herders in de woestijn, bedienaars van het woord,
brengers van het evangelie -
dat zij doen wat geschreven staat, de hoop hoog houden, -
voor hen die Gij zoekt voor uw dienst, als priester, diaken,
pastoraal werkende, kloosterling, als pastor in het veld -
dat zij hun bestemming vernemen en er zin in krijgen -
voor hen bidden wij:

4. Wij roepen U voor vaders en moeders en kinderen,
dat zij elkaar gelukkig maken van generatie op generatie;
voor leraren en leerlingen, voor dokters, verpleegkundigen, zorgdragers
dat zij de gezondheid dienen en het heil der mensen;
dat de zieners, die dromen van de toekomst, worden geloofd -
dat de gelovigen, worden gehoord -
dat de hoorders van uw woord worden verstaan -
en dat geloof en hoop en liefde nooit zullen verdwijnen uit ons midden -
zo bidden wij:

5. Wij bidden U ook voor al de verlangens die stem proberen te krijgen in ons hart.
dat wij mogen volharden in het stem geven van uw woord in ons eigen leven,
dat wij mogen leren van ons falen, van onze angsten en onzekerheden,
dat wij mogen luisteren naar uw stem, die ons wegroept van onszelf naar de ander, naar de
noodlijdende, naar de zieke, opdat zij daarin uw troost mogen ervaren,
wij bidden u ook voor wie ons voorgingen in de dood, met name voor:
dat zij nu niet alleen uw stem mogen horen, maar U mogen aanschouwen van aangezicht tot
aangezicht, zo bidden wij U:
God, zo staan wij voor U met Jezus onze Voorganger,
terwille van het heil, terwille van de vrede die niet van deze wereld is,

terwille van onze bestemming, onze roeping die wij niet in handen hebben,
terwille van uw koninkrijk dat komen zal alle dagen dat wij leven in de eeuwen der eeuwen.
Amen.